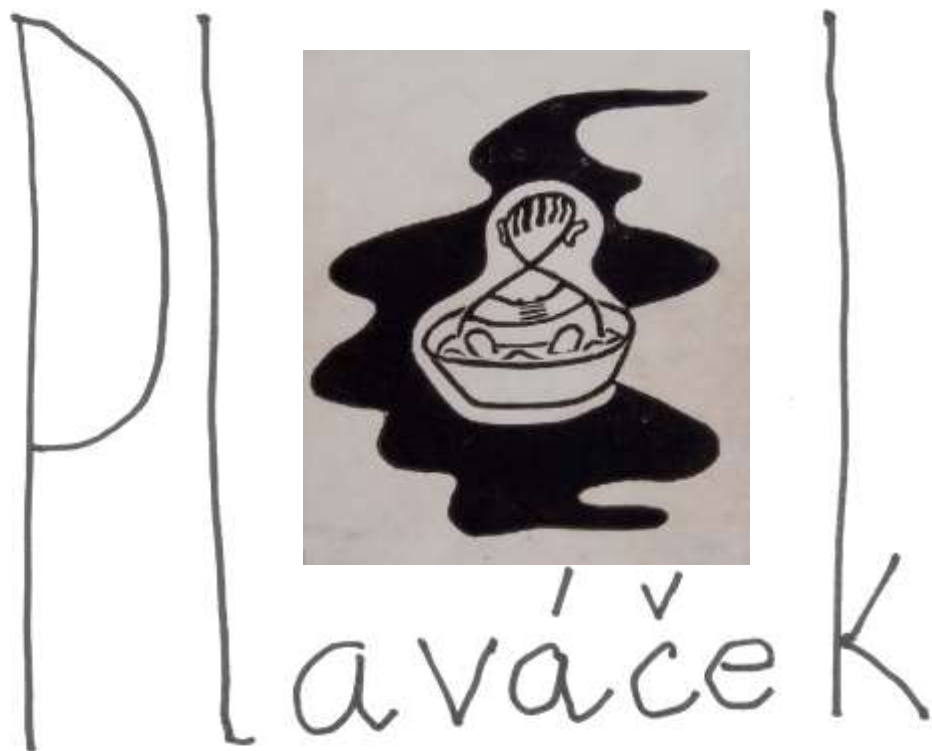

2025

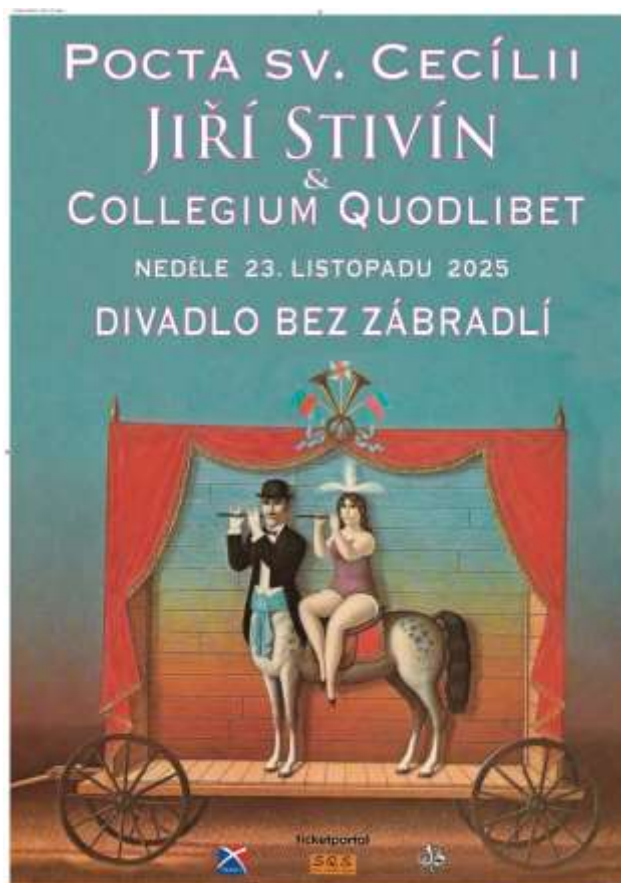
č. 8

Nezapomeň!

Pozvánky

Sejdeme se ve středu 1. října v 17:00 v Přírodovědném klubu na Žižkově

Zápis

Schůzka 3. září ve Středoklukách u Lejsalových

Podle usnesení rozesílaného Pacíkem se zářijová schůzka konala u Selima první středu, tedy 3., již od 16:00 hod. To byl asi trochu zádrhel, jak přiznává i Selim ve svém dodatku. Pro mne taky, protože jsem si změnu neuložil do paměti. Naplánoval jsem si totiž na dobu odpolední nějaké vyřizování v Kladně, ale tak, abych byl ve Středoklukách v obvyklých 17:00. To se mi sice povedlo téměř „na minutu“, ale všichni tam už byli, a dokonce Mahdí už byl na odchodu.

Ale přišel jsem v pravý čas, protože právě začalo servírování občerstvení.

Takže po pořádku.

Přítomni: Mahdí, Mahu, Zub, Přemík, Pegas, Foky, Yško, Job, Pirilík, Reyp, Hakim s Kikuš, Selim s Alenkou a rozrodem – Matějem (Dalm) a jeho ženou, Káčou a Bárrou s mužem, a pak houfem vnoučat, jejichž jmenovité rozlišení není v mých silách. Proto jsem požádal Selima o upřesnění.

Takže je to takto: syn Matěj má ženu Zuzku a děti Františka, Antonína a Markétu, dcera Bára má za muže Honzu a syny Matouše, Šimona a Jeníka, a druhá dcera Káča má za muže Michala (ten tam nebyl) a dcerky Elišku, Julii a Aničku. Z uvedených devíti vnoučat se tam vyskytovalo nejméně šest (tolik jsem jich rozlišil na fotkách), někdy i najednou.

Alenka nás pohostila pečenými kuřecími kousky, salátem, výborným chlebem, bábovkou a štrůdlem ke kávě (doufám, že jsem na nic nezapomněl). Ke všeobecnému zobání byly na stole brambůrky. K pití nealkoholické plechové i normální pivo ze džbánu a víno ze sklepa hostitelů.

Jak podotkl Job: Zasedací pořádek (vzor Petr K.)¹ se nedá nakreslit, protože skupinky se průběžně přesouvaly mezi stoly a ohništěm, které nikdy u Selima nechybí.

Probíhala povídání na různá témata, a když se rozhořel oheň (nabídka opékání buřtů nebyla využita) a Dalm s Káčou vzali do rukou kytary, přešla schůzka plynule v malý táboráček s oddílovými písněmi. I mezi písničkami zazněly různé zajímavé historky, např. o okolnostech Autogenovy svatby (což by stálo za povídku), nebo vděčné vzpomínky na Bobánka. Takže jsme se rozcházeli, resp. rozjížděli až po Bratřkově Námořnické ukolébavce¹ se setměním.

Dlužno také poznamenat, že jak obvykle bývá na schůzce u Selima chladno až deštivo, tentokrát nás hřálo a magicky osvětlovalo slunce tak, že to fotografující, zejména Mahua, dohánělo do tvůrčí extáze.

Sepsal Reyp

Dodatek hostitele

Zdravím všechny odsud ze Středokluk.

Oficiální zprávy ze schůzky 3.září se ujal Reyp, já bych ale rád dodal něco sám za sebe.

Děkuji mé ženě Aleně za všechnu její pomoc s přípravou! Já sám bych to asi již nezvládl. Podařilo se nám najít a shromáždit veškerý potřebný inventář, lavice, stoly, ohniště, skleničky atd. V den schůzky jsem byl poněkud překvapen, že hosté začali přicházet již kolem hodiny čtvrté odpolední, měl jsem v hlavě hodinu pátou. Prostě stařec. Naprostou novotou pak byla následná přítomnost našich dětí, vnuček a vnoučků – Matěj s Káčou obsluhovali kytary, zněl zpěv a dědové táli jak jarní sníh. Úžasné. Nejvíc zářil Hakim, až jsem mu záviděl. Při hromadném odchodu jsem se s odcházejícími loučil v brance, dostalo se mi od každého odcházejícího pár osobních díky a důstojné tělesné objetí, vskutku dojemné. Všem dědům pozdrav a díky.

Závěr večera ve znamení aplikace všech podpůrných medikamentů, přijdu konečně k lůžku, na lůžku leží nejmladší vnouček Jeníček, čerstvý čtvrták, a říká – dědo pojď, ta postel je dost velká. Tak se mnou setrval v mé posteli do příchodu rodičů a odešel s nimi domů.

Selim – Chuchro

¹ To mě vede k dotazu, jestli nemáte někdo kontakt na Petrovy dědice? Jeho pozůstalost, týkající se Pětky, by se hodila umístit do našeho archivu, který mám u sebe. Reyp

Schůzka se konala za krásného pozdně letního počasí

Přemík, Mahdí, Yško a Foky

Mahdí opouští schůzku dřív

Hakim, Kikuš a Reyp, který právě dorazil, za nimi Přemík, zakrývající Alenku, Selim, Pirilík a Job

Foky a Mahu (výjimečně nefotil a svěřil aparát Jobovi), v pozadí Pirilík a Reyp

První část schůzky byla věnovaná gastronomii. Zleva Selim, jeden z jeho vnuků, Zub, Alenka, Pirilík, Foky, Mahu, Reyp, Přemík, Pegas, Yško, Hakim a Kikuš, fotil Job

Totéž z druhé strany, chybí Přemík, který se do záběru nevešel, naopak Job sedí místo Reypa, který fotí, a je zachycena i část Selimovy rodiny

Hostitel svažil hrdlo v dobrém světle

Část Selimova rozrodu, vpředu nejmladší Jeník s culíkem

U ohně Job, Pegas a Zub

Přemík a Foky naaranžování do magicky nasvíceného kouta

Později Yško a Job tamtéž

Přemík a Foky s kávou a Reyp s dýmku

Yško konzultuje repertoár s Dalmem a Káčou...

... a Hakim rozkvétá při zpěvu oddílových písní

Stejná situace z jiného úhlu, takže je na ní i Mahu, chybí Reyp, který fotí, je tam i několik Selimových vnoučat

Schůzka se změnila v táborák. Zleva Pegas, Pirilík, Yško, Dalm, Hakim, Káča, Alenka a Job, Zub, Kikuš, Foky nad Selimem, Bára, Přemík, Honza a Reyp

Záběr zpod oblouku zadní brány Lejsalovic usedlosti

Selim nezapřel v sobě sbormistra

Oheň občas magicky zadýmal, ...

... ale Hostitel tuší, že se večer chýlí ke konci

A na závěr zazněla, jak jinak, Námořnická uklébavka.

Z knihy „Mořská hvězda“, která popisuje námořní výpravu Pětky z roku 1936, tedy druhý díl navazující na plavbu popsanou v knize „Pod bílými plachtami“, vyplývá, že právě na té první plavbě v roce 1935 vznikla tato naše oddílová uklébavka.

Omluvenky

Protože stejně na schůzky nechodím, nemusím se omlouvat. Ale posílám všem pozdrav. Ale jednou přijdu a zase zaduním! **Pulec**

K **Selimovi** jsem se vždycky těšil, bohužel tentokrát nemůžu, což mne moc mrzí. Omlouvám se a přeju, ať vám vyjde počasí! **Kost'a**

S politováním sděluju, že nepřijdu. Nejsem ve stavu, který by mně to dovolil. A tak aspoň na vás všechny budu myslet a vzpomínat. Zkuste si vzpomenout i vy. Já si budu myslet že jo a to mě potěší. 555 **Chingo** pes

Mrzí mě, že na schůzku nepřijdu. Jsem na dovolené v Mariánských Lázních. **Pacík**

Bob se telefonicky omluvil, že je v Chotěboři

Vzpomínky

Ahoj, dělal jsem trochu pořádek ve starých fotkách, tak snad někoho z Prvostředečníků budou zajímat, **Smeták**

Smeták a **Anton**, věrní kamarádi ze základní osmiletky

Naše začátky v Kanadě nebyly lehké

Pozdější Severoamerická skupina na výroční schůzi (**Plavec, Smetak, Kotě** a ?)

a při nácviu rukodělných prací.

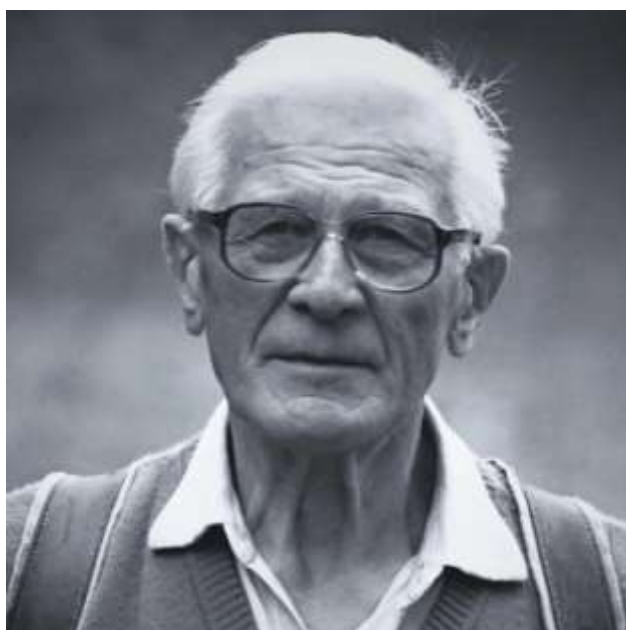
Historie

Zet a pětka

Junáckými médii proběhla zpráva *(to mě inspirovalo ke vzpomínkám a dalším souvisejícím úvahám, které jsem kurzívou doplnil)*:

K věčnému táboráku odešel Miloš Zapletal – Zet

Miloš Zapletal se narodil v roce 1930 v Prostějově, ale vyrůstal v Pardubicích, kde jako patnáctiletý vstoupil do vodáckého skautského oddílu, později pardubický 1. oddíl vedl. Vystudoval tělesnou výchovu na Pedagogické fakultě UK v Praze a krátce působil jako učitel, v 60. letech se spolu s manželkou Evou usadili v Liberci.

Podílel se na obnově skautingu během Pražského jara, v Liberci založil a patnáct let vedl skautský oddíl (po opětovném zákazu skautingu pod hlavičkou Svazu českých turistů), kterým prošly stovky dospívajících mladých lidí.

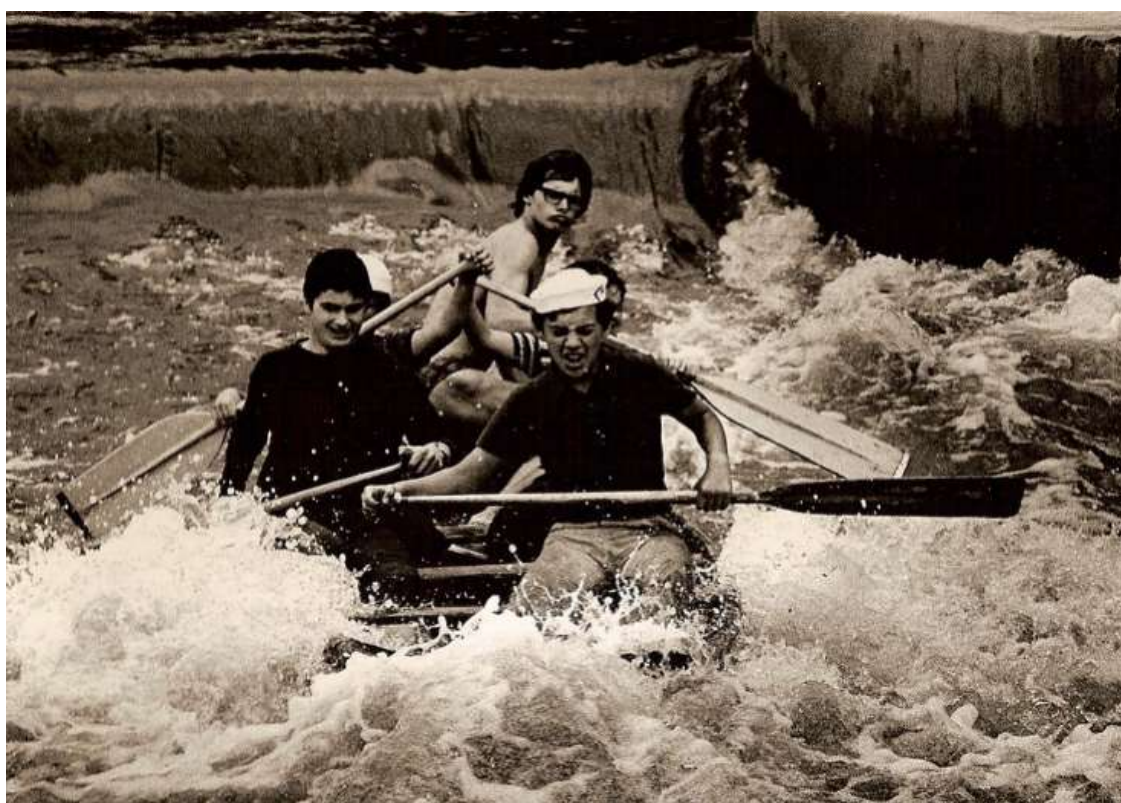
V roce 1950 začal vytvářet vlastní kartotéku her, které se postupně staly jeho celoživotním tématem. Publikoval více než pět desítek různě rozsáhlých prací o hrách, jeho nejznámějším dílem je mnohosvazková Velká encyklopedie her. Je součástí mnohých oddílových či střediskových knihovniček a téměř bezdnou studnou pro přípravu programu schůzek a táborů a stále velmi živou a platnou inspirací pro stále další generace (nejen) skautských vedoucích.

K tomu je třeba podotknout, že do své encyklopedie zařadil i naše oddílové hry. Za tím účelem nás navštěvoval koncem 60. let v Havírně a nechal si naše hry předvádět a vysvětlovat pravidla.

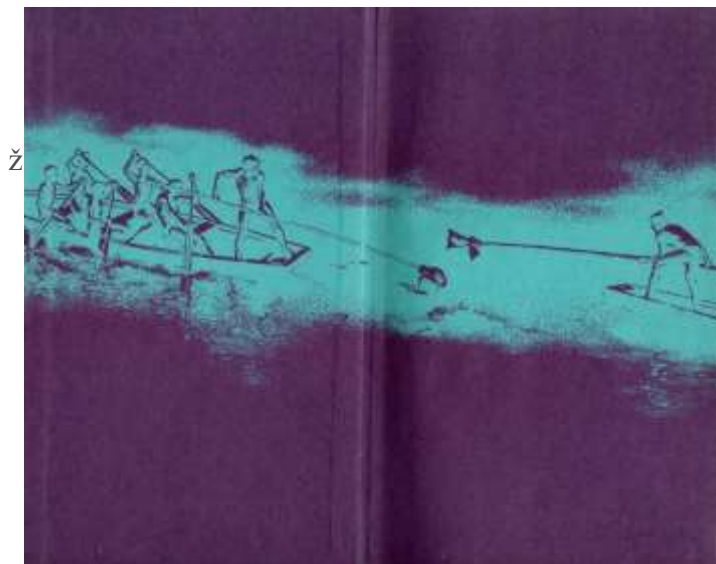
V 70. letech M. Zapletal začal publikovat dobrodružnou beletrii pro mládež inspirovanou životem vlastního i dalších oddílů, která patří k tomu nejlepšímu, co bylo v tomto žánru napsáno. Tisíce holek a kluků hltaly Sedmičku, Ostrov přátelství, Cvoky, Stezku odvahy, Tuláka po hvězdách či Soví jeskyni nebo se vydávaly na Výpravy za dobrodružstvím *(úžasná a krásná kniha z roku 1986)* poznávat přírodu, nové hry, okolí svého bydliště i zkoušet vlastní odolnost.

Pokud jde o „Sedmičku“, tahle kniha je sice věnována Pardubické Sedmičce, ale je také trochu inspirována naším oddílem. Nejmarkantněji v kapitolách, které se týkají zimního pobytu na horách. To jsou totiž kluci ze Sedmičky v Krkonoších, na Klínovkách, na Skočce!

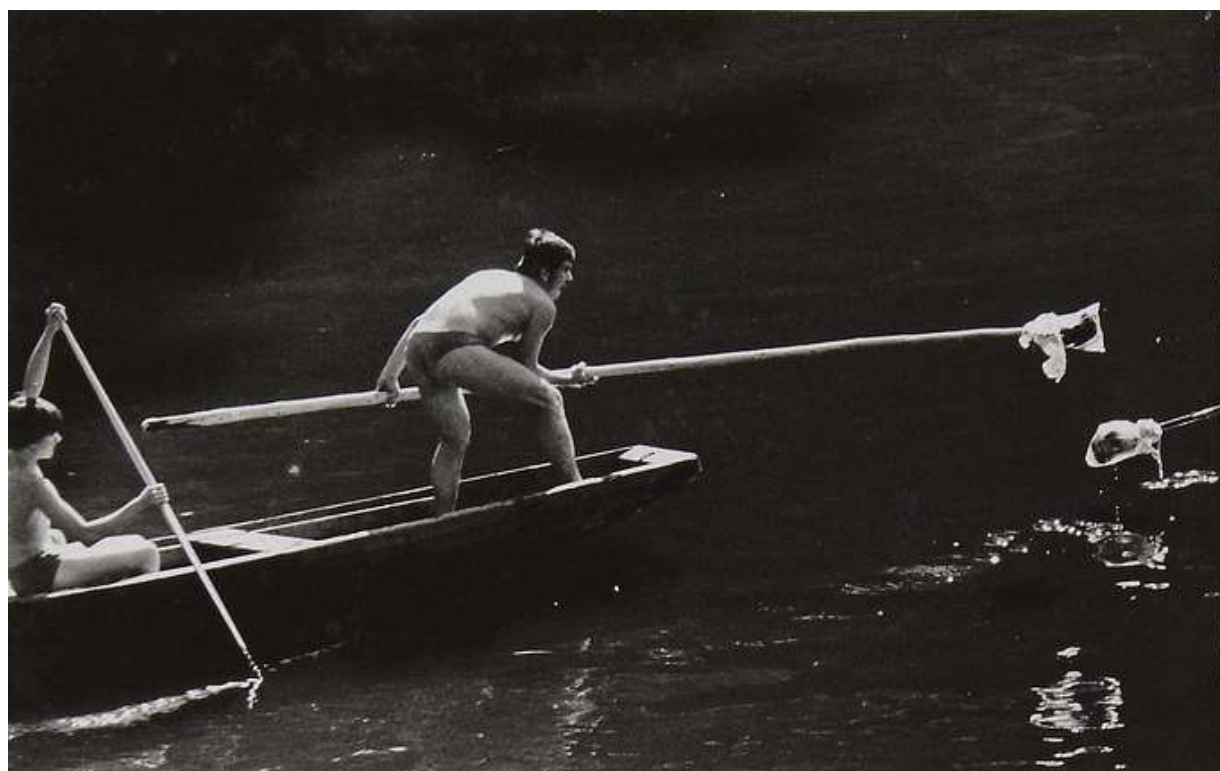
Autor ilustrací, Jiří Petráček, si také nešel pro inspiraci daleko, takže některé ilustrace jsou graficky zpracované fotky z našeho oddílového života. Tak jsem zalistroval v digitálních Plaváčcích a našel některé originály.

Předloha titulního obrázku je z jarní Sázavy 1971. Jsou to Žraloci, na kotrči **Brafa**, na háčku **Kurt** a vedle na prostřední sedačce **Flok**, zadní sedačka asi **Palec** a **Štůmply**. Foto **Luděk**

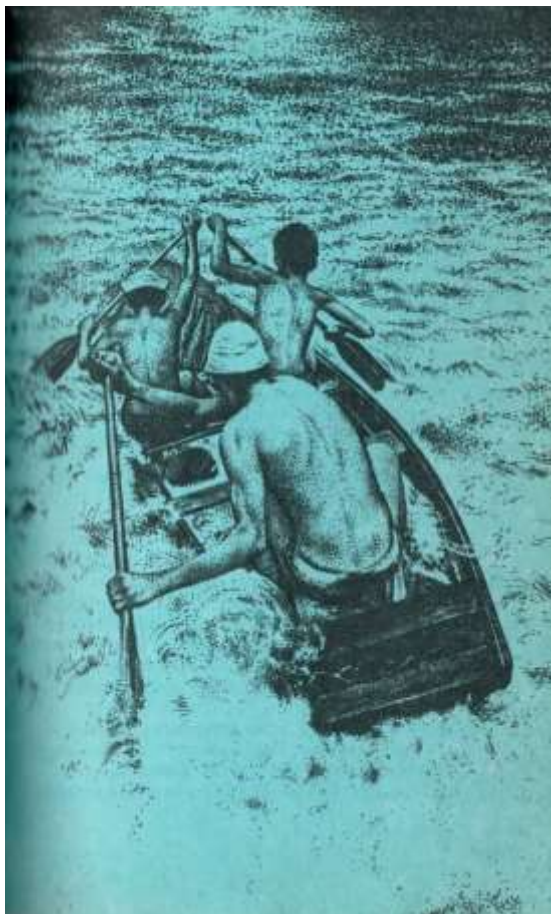

Vnitřní desky zdobí výjev bitvy dvou lodí, říkali jsme tomu vodní nebo lodní box. Na konci těch klacků jsou boxerské rukavice zabalené v pvc sáčkách, aby se nezničily. Originál je z ročenky Plaváčka a odehrál se na táboře Okluze v roce 1971

Zde bojují Žraloci proti Wikingům. Foto **Luděk**

Toto jsou Žraloci (vpředu **Bongo** a asi **Jánoš**, na kotrči **Luděk**) na Lužnici 1965, foto **Selim**. Stačilo stranově otočit a sundat vesty. Originál už asi není, ale tu původní fotku uveřejnil také časopis Pionýr s článkem „Šlajsna“, který napsal **Hakim**.

S tímto obrázkem ilustrátor ani moc nepracoval a **Wimpyho** použil skoro doslova. Jen tam doplnil další postavu v pozadí. Je to z podzimní brigády na Skočce v roce 1970. Foto **Luděk**

Pobyt na Skočce použil Miloš dost věrně podle nás včetně toho skoku z Morny o Silvestra do Nového roku. Ale k tomu žádnou takovou fotku nikdo asi neudělal, ona byla obvykle tma! Takže to je originál.

Tady použil jako předlohu ilustrátor fotku z Velryby 1971 na Okluzi. Ale tu správnou jsem nenašel. Jsou to Wikingové. Na kotrči **Mahdí**, před ním **Indyf** a **Pigi**, pak **Plkát** a **Hugo** a na háčku **Chrudoš**. Foto **Luděk**

A tady zase ilustrátor použil fotku z Pražské pramky 1974 a dodal racka chechtavého. Foto **Reyp**

Dlužno dodat, že jsme s tímto využitím našich fotek zřejmě souhlasili a nikdy jsme to nereklamovali.

*Kontakty s Milošem Zaplětalem a jeho libereckým oddílem se nějakou dobu udržovaly. Jednou, v roce 1971, jsme byli u nich na jejich lesní chatě, někde mezi Poledníkem a Holubníkem v Jizerských horách na vícedenní výpravě. **Puk, Mahdí, Tahuka** a já. Jako „na jelenech“, jenže bylo celý víkend mlhavo a sychravo, takže jsme jim tam pomáhali s opravami chaty, se dřevem, chodili po zamlžených Jizerkách, ale na jeleny jsme čekali marně. Cestou zpátky do Liberce jsme šli vedeni **Zetem** údolím Kamenice (nebo Černé Nisy), která je teď utopená v přehradě. A oni nás hecovali, že se vždycky cestou vykoupou. Tak my jsme se u jedné příhodné tůně svlékli a vykoupali, což oni od Pražáků nečekali!*

Foto **Mahdí a Reyp**

Chata pod Holubníkem, řežeme dříví **Tahuka** a já s kluky z Liberce, **Puk** a já na „číhané“

“

Puk opravuje něco na chatě, **Mahdí** vyhlíží záběr, jdeme pod vedením **Zeta** údolím horské říčky

Vrháme se směle do tůně

*Sýsa a Pišta, jeden z pětkářských manželských párů, kteří se v Liberci usadili na celý život, se se **Zetem** stýkali i dále, a jejich děti tam chodily do skautských oddílů.*

Po listopadu 1989 se významně podílel na obnově vydávání skautských časopisů. V Liberci založil nakladatelství Skauting a vytvořil edici Skautské prameny, v níž vyšla řada prvních porevolučních skautských metodických příruček; na mnoha z nich se autorsky podílel.

Zemřel 8. května ve věku 95 let. Během svého života ovlivnil generace kluků, holek, dospívajících i dospělých lidí, kteří jeho knihy četli na táborech, doma i ve školách a hráli podle něj stovky her v klubovnách i v lese. Jako skautský vzdělavatel a metodik stál za celou řadou publikací, které dodnes inspirují (nejen) skautské vedoucí.

***Zet** byl jedním z následovníků **Brat'ky**, a to skoro ve všech ohledech.*

Ivan Kasalický – **Reyp**

Vtipy

Několik od **Pirilíka**

Z italského humoru poslal **Pulec**:

Na koupaliště přišly tři starší dámy. Plavčík, když je viděl, pomyslel si: „Doufejme že umí plavat, aby s nimi nebyly potíže!“

Když jde ale jedna z nich do vody, plave perfektně. Plavčík k ní jde a ptá se: „Paní, vy plavete tak výborně, jak je to možné?“ A ona mu odpoví: „Vždyť jsem taky dřív byla mistryní Itálie!“

Když jde do vody druhá, plave ještě lépe. Plavčík jí udělá tentýž kompliment a dostane odpověď: „Vždyť jsem taky dřív byla mistryní Evropy!“

A když jde do vody ta třetí, plave nejlépe ze všech. Plavčík jí obdivně říká: „A vy jste byla jistě mistryní světa, že?“ A dostane odpověď: „Kdepak, mladý muži, omyl! Jsem zdravotní sestra. Pracovala jsem celý svůj život u jednoho lékaře v Benátkách. A pochopitelně jsme také museli dělat domácí návštěvy.“